

Dr. H.F. Kohlbrugge

Tekst: I PETRUS 3 vers 15 - 22

"Maar heiligt God de Heere in uw harten, en zijt altijd bereid tot verantwoording aan een ieder, die u rekenschap afeist van de hope, die in u is met zachtmoedigheid en vreeze [15]. En hebt een goede consciëntie, opdat in hetgeen zij kwalijk van u spreken als van kwaaddoeners, zij beschaamd mogen worden, die uw goede wandel in Christus lasteren [16]. Want het is beter, dat u wel doende (indien het de wil van God wil) lijdt, dan kwaad doende [17]. Want Christus heeft ook ééns voor de zonden geleden, Hij, Rechtvaardig voor de onrechtvaardiger, opdat Hij ons tot God zou brengen, Die wel is gedood in het vlees, maar levend gemaakt door de Geest [18], in Denwelke Hij ook heengegaan zijnde de geesten, die in de gevangenis zijn, gepredikt heeft [19] die eertijds ongehoorzaam waren, wanneer de lankmoedigheid Gods verwachtte in de dagen van Noach, als de ark toebereid werd, waarin weinige dat is acht zielen behouden werden door het water [20]. Waarvan het tegenbeeld, de Doop, ons nu ook behoudt, niet die een aflegging is der vuiligheid des lichaams, maar die een vraag is ener goede consciëntie tot God, door de opstanding van Jezus Christus [21]; Welke is aan de Rechterhand Gods, opgevaren ten hemel, de engelen en machten en krachten Hem onderdanig gemaakt zijnde [22]."

De vorige zondag heb ik u voorgehouden de hoofdsomma der leer, welke is: "Vrees God en houd Zijn geboden" en dat dit aan alle mensen betaamt. Maar al betaamt dit aan alle mensen, daarom vrezen toch alle mensen God niet; veelmeer vrezen zij de duivel en de wereld, ook houden daarom niet alle mensen Gods geboden, maar de geboden des duivels en der eigen begeerte. De meeste mensen verkiezen voor zich een verkeerde weg en een valse leer, om hun verkeerde weg te handhaven, of zij vervalsen om die reden de ware leer. Doch vanwaar dit, dat zij verachten, verwerpen of verwaarlozen wat alleen tot hun behoud en zaligheid dienstig en aanwezig is? Zij schuwen de ogenblikkelijke pijn, die het enig geneesmiddel veroorzaakt, en hebben liever het ogenblikkelijk genot, terwijl zij er volstrekt geen acht op slaan, dat zo'n genot niet anders dan eeuwige pijn ten gevolge heeft. Voor ons geldt de vermaning om bij het geloof te blijven, en dat wij door vele verdrukkingen moeten ingaan in het Koninkrijk der hemelen.

Deze verdrukkingen vreest men, men zoekt ze te ontgaan, men mijdt ze, men blijft liever der wereld vriend, en meent evenwel zalig te zullen worden; men vreest dus God niet, houdt derhalve Zijn geboden niet. Het is echter aan Gods volk uit genade geschonken God te vrezen en Zijn geboden te houden; het is hun uit genade gegeven niet alleen in Christus te geloven, maar ook om Zijmentwil te lijden, en zo weten zij, dat het lijden van deze tegenwoordige tijd niet is te waarden tegen de heerlijkheid, die zij beërven zullen. Nochtans wil vlees en bloed er niet aan; daarom moet Gods volk vermaand worden, dat zij genade zoeken om te kunnen volharden in de zware strijd, om het lijden niet als iets vreemds te beschouwen, veelmeer zich daarvan verzekerd te houden, dat zij er toe geroepen zijn om in het lijden te volharden, in het geloof standvastig blijvend de wereld te overwinnen en zo de ziel als een buit weggedragen te hebben! Zodanige vermaning heeft het volk Gods zeer nodig, en ik wil u dezelve bij deze gelegenheid van de bediening des Doops aan de kleine kinderen voorhouden. Juist uit de leer van de Heilige Doop wil ik het

u in deze morgenure aantonen, hoezeer wij nodig hebben bij het geloof te volharden, standvastig te blijven onder lijden, en dat wij onze doop hebben te beschouwen als de grond, waarop wij bij God mogen aanhouden om de genade van zodanige volharding. Wij nemen daartoe de woorden van de Apostel Petrus voor ons, welke hij schrijft in zijn eerste Zendbrief in het derde hoofdstuk .

Christus en Belial stemmen niet overeen. Christus is in de gelovigen. Duivel en wereld haten Christus. Dientengevolge haten zij de gelovigen, omdat Christus in hen is. Omdat Christus in hen is, is er bij hen een rechtschapen bestaan en gaan zij rechte wegen. Om deze wandel in Godzaligheid bevechten duivel en wereld, vlees en bloed het geloof, want deze vijanden willen alleen ongerechtigheid. Daar komen nu duivel en wereld op, honend, zoals Sanherib, toen deze ten tijde van koning Hizkia met zijn heirleger voor de poorten van Jeruzalem lag, en jagen het geloof vrede aan. Over zulk hovaardig honen behoeven de gelovigen zich niet te ontzetten, want dit doen der vijanden geschiedt uit machteloosheid; veelmeer mogen de gelovigen aldus besluiten: "Hij, Die in ons is, is toch machtiger dan die tegen ons zijn!" En: "Zo God voor ons is, wie zal tegen ons zijn?" en: "Christus, Die in ons is, zal toch Heer blijven!" Dat is, wat de Apostel zegt: God de Heere heiligen in onze harten. Maar om de boze mensen, die verkeerd van de gelovigen spreken en hun goede wandel in Christus lasteren, te overwinnen, bestaat er maar één enig wapen, daarmee worden zij echter ook neergeworpen, dat is het wapen der liefde, der vriendelijkheid en zachtmoedigheid en der volharding bij het getuigenis, bij de gerechtigheid en de goede wandel in Christus; dat men zo blijmoedig en ootmoedig met daad en woord, met wandel en getuigenis de goede weg ook aan anderen bekend maakt. De mens is nu eenmaal na de zondeval voor het lijden geboren; noden en verdrukkingen zijn overal, en moet er nu eenmaal geleden worden, dan is het toch oneindig veel beter, dat men terwille van zijn weldoen, door de wereld als euveldaad, als kwaaddoen wordt uitgelegd, lijdt en dat lijden in stilheid draagt, dan dat men zichzelf het lijden op de hals haalt door kwaad te doen, dewijl men toegeeft aan de wereld of ook het wapen gebruikt, waarvan de wereld zich bedient, want immers dan heeft men zichzelf het lijden verdubbeld.

Overigens gelijk de Heere en Meester, zo ook Zijn dienaar. Zoals Christus het heeft gehad in de wereld, zo zullen wij het ook hebben in de wereld, indien wij ten minste begeren Hem gelijkvormig te zijn. En het is toch in de grond der zaak een lichte zaak: de wereld te overwinnen, de bozen lieden alleen maar met het wapen der liefde tegemoet te treden en zo bij de gerechtigheid, bij het geloof te volharden. Wanneer wij het ontzettend lijden van Christus overwegen, Hij heeft dat geleden om en vanwege de zonden, want: waarmee had Hij te doen, toen Hij leed? Immers waarlijk niet met goede dingen, maar met zonden, met onze zonden; door zonden was Hij omgeven en omhangen; deze zonden veroorzaakten Hem dat nameloos lijden, nochtans ontsloeg Hij Zich niet van zulk lijden; ook wij hebben het met onze vijandschap tegen de genade, met onze verkeerdheid, dat wij ons verzetten tegen ons enig Heil, zo ver gebracht, dat wij Hem aan het kruishout hebben gehecht. Ziet, dat doende waren ook wij allesbehalve vrome lieden, maar zeer onrechtvaardige mensen, immers wij brachten Hem, de enige Rechtvaardige, ter dood, omdat wij Zijn gerechtigheid niet wilden; Hij heeft Zich echter aan zulke ongerechtigheid, die wij jegens Hem bedreven, niet gestoord, maar Hij heeft voor ons, evenals voor alle onrechtvaardigen geleden, en wat heeft Hij met Zijn dulden en lijden uitgewerkt? Is het niet dit, dat Hij ons weer tot God gebracht heeft, van wie wij door eigen moedwillige ongehoorzaamheid waren vervreemd en gescheiden! Zouden wij dan zo niet volharden bij het geloof? Of zullen wij het de wereld naar de zin maken, nadat wij hebben gezien, welk een heerlijke vrucht het lijden van Christus voor ons heeft afgeworpen? Gelijk Christus eenmaal om der zonden wil heeft geleden en daarna de vrucht daarvan heeft gezien, zo laat het ons ook eenmaal in waarheid gewaagd hebben: beslist aan wereld en zonde de dienst op te zeggen. Zal het ons in Christus, de Overwinnaar en Heere van zonde, wereld, duivel en dood, aan vrucht ontbreken? Het vlees gaat daarbij weliswaar te gronde, gelijk ook Christus in het vlees gedood is, maar heeft Christus niet de dood zelf, heeft Hij niet de duivel overwonnen, doordat Hij gehoorzaam geworden is tot in de dood, en zo de geboden Zijns Vaders gehouden heeft? Heeft Hij niet juist daarin het leven voor ons gevonden? Is Hij niet juist uit kracht van deze geboden, die Hij gehouden heeft, weer opgestaan uit de doden? Daarom, zo wij met Hem lijden en

met Hem volharden tot de einde, dan zullen wij ook wel ondervinden, hoe ook wij juist door deze geboden midden uit de dood het leven zullen wegdragen. Hoe dat? Is niet in de geboden Gods het ganse Wezen Gods aan ons geopenbaard? zijn de geboden dode woorden of zijn zij levende woorden? zijn zij niet uit de Geest van God en door deze Geest gegeven? Is deze Geest niet in de geboden? En waar deze geboden gehouden worden, daar mogen zij en mét deze geboden ook wij tot het graf verwezen worden, de Geest brengt ze wel uit liet graf weer te voorschijn en ons tegelijk, indien wij deze geboden houden!

Dat zien wij duidelijk genoeg aan Christus; want of duivel en wereld Hem ook hebben neergeworpen, omdat Hij de geboden des Vaders hield, zij hebben Hém toch niet kunnen ten onder houden, maar naar het gebod des eeuwige levens heeft de Geest, de eeuwige en heilige Geest, door welke Hij Zich Gode onstraffelijk heeft opgeofferd, Hem weer levend gemaakt! En zo is het met Christus gegaan van het begin der wereld af. Van de beginne der wereld af is Hij het Lam, Dat geslacht werd, maar Hij leeft altijd weer op in de macht van de eeuwige Geest, om aan alle mensen te prediken wat allen betaamt, dat zij God hebben te vrezen en Zijn geboden te bewaren; en in deze prediking is Hij nooit kunnen worden verzwakt, zelfs dan niet, wanneer er voor Hem ook volstrekt geen uitzicht was, dat Hij ook maar de geringste vrucht er van zou oogsten. Zoals bij voorbeeld omstreeks het jaar 1600 na de wereldschepping alle geesten der mensen zich zó tegen Gods gebod stelden en zich in de geest uit de afgrond zo tegen God verhieven, dat Hij de geesten moest vastbinden met de banden Zijns toorns gedurende een tijd van 120 jaren, dat zij daarin zouden rondstappen in hun duisternis, zich zouden stoten, struikelen en vallen, of dat zij misschien, beschaamd en verootmoedigd in hun harten, zouden vragen naar het licht en naar het leven! Wat, wanneer aan deze geesten het licht en het leven ganselijk ware onthouden geworden, zou dan God gerechtvaardigd zijn geworden in de geest? Neen, geenszins neen.

Zo is dan Christus tot hen heengegaan in (en door) Noach, om hun te prediken van de weg der gerechtigheid. Dat was geen blijde gang voor Hem! Maar wie was het, die te gronde ging? Was het Christus, of waren het de weerspannige geesten? Christus voorzeker niet, Hij bleef wel boven! Lang, zeer lang heeft het weliswaar geduurd, dat Christus in Noach aan allerlei lijden en smaadheid van deze geesten was blootgesteld, en het scheen, dat er van de aangekondigde openbaring der heerlijkheid des Heeren niets zou gebeuren. Want de wereld drijft de vloed harer goddeloosheid hoger en hoger op, en Christus, Die in Noach is, moet als het ware in een hoek geduwd of naar buiten gedreven worden en Zich verbergen, en Hij bouwt en bouwt voort door Noach de ark; dat wonderbaar gevaarte, die kist, die ark is klaar, en ... het stomme en domme vee gehoorzaamt aan de stem Gods, maar tot die ark neemt van alle weerspannige geesten ook niet één enkele de toevlucht, zij allen belachen dat ding! Maar geduld, lijdzaamheid is u nodig! O, hoe plotseling verandert het alles na lang, lang wachten!

Daar komt de vloed, de vloed van de toorn Gods, en Christus brengt Noach met zijn vrouw en zijn kinderen in de ark, en ziet, daar wordt zij opgeheven door de wateren, en Noach drijft met de zijnen in de ark op die wateren. O, hoe ontzettend hoog stijgt die vloed van de toorn Gods! geen ziel blijft levend; al deze geesten, die de prediking gehoord, maar verworpen hebben, worden verstikt in deze vloed; nog hoger en hoger stijgen de wateren, als wilden zij de gehele aarde verslinden. Ach, zal in deze vloed niet ook de ark ten onder gaan? Noach met zijn achten? Ach, wat is deze mens voor God anders dan een zondaar! Kan hij nog in het leven blijven? Kan hij nog behouden worden in zo'n ontzettende vloed van Gods toorn? Neen, dat kan hem op zichzelf beschouwd niet geschieden! Deze vloed des toorns moet ook hem, mitsgaders de ark, verslinden.

Maar zie, al heeft Noach dikwijls gedacht te zullen omkomen onder de boze mensenkinderen, al heeft hij dikwijls gevreesd, dat zij hem die houten kast zouden in brand steken, al heeft hij vaak bij zichzelf gedacht, dat hij zich wat wijs gemaakt had van Gods genade, hij heeft God gevreesd en Zijn geboden, ten spijt van alles, nochtans gehouden; dat heeft Christus in hem, en dat heeft Hij steeds in de Zijnen gewerkt! Wat er van toorn is in deze wateren, dat neemt Christus op Zich, voor zijn rekening, Hij laat de golven en baren des toorns over Zich heengaan, maar Hij is rechtvaardig, en de Geest, in welke Hij het eeuwige gebod

betuigd en gehandhaafd heeft in Noach, die Geest laat Hem als de Levensvorst te voorschijn treden uit zulke vloed, als Dengene, Die allen toorn uit deze vloed heeft weggenomen, en Noach met zijn' achten ziet zich behouden, gered midden in de vloed des toorns, midden door de vloed des toorns heen! Want Christus is hier, is in de ark, is in Noach, is bij hem, vandaar dat hij niet is verslonden!

En nu gaat ook u heen, kinderen Gods! En predikt het aan allen, welke de gerechtigheid is, die voor God geldt, en moge die gang nog zo zwaar en bang zijn, al ziet het er ook nog zo gevaarlijk uit, zegt het toch aan allen, dat alleen door de Geest des geloofs God gevreesd wordt en Zijn geboden slechts door deze Geest gehouden worden. Christus is met u, Christus is in u. Daarom zult u de overwinning behalen. Hebt geduld en lijdzaamheid, verdraagt lijden en verdrukking, wacht en verbeidt, u die God vreest, en acht de lankmoedigheid Gods voor uw zaligheid. Maar aangezien de rechtvaardige alleen uit zijn geloof leven zal, daar zal ook Gods ziel geen welbehagen hebben aan dengene, die zich onttrekt! Daarom laat ons niet zijn van degenen, die zich onttrekken, maar van dekenen, die geloven tot behoud der ziel! Wie zeker is en voor het gedood zijn in het vlees vreest en terugdeinst, desniettemin waant in de ark geborgen te zijn, die wete, dat, waar toenmaals de geesten één maal zich niet lieten overtuigen, God ook maar één maal in lankmoedigheid het afgewacht heeft, of zij zich tot Christus wilden keren, en dat hun, na het verstrijken van de verleende tijd van 120 jaren, geen plaats tot bekering meer is gelaten geworden, maar weldra de ontzettende openbaring van de toorn Gods van de hemel is gevolgd; die wete, dat toenmaals, waar de mensen nog veel voortreffelijker waren dan thans, slechts weinig, slechts acht zielen aan het algemeen verderf zijn ontkomen, en hoe zijn deze ontkomen? Immers als 't ware door het vuur heen door het water des toorns heen; en ware Christus niet bij hen gebleven in de ark, had Hij niet Zelf hun geloof staande gehouden, dan ware het gedaan geweest ook met deze zielen.

Er is sinds, nu bijna negentien eeuwen, een ander water, dan het water van de zondvloed, maar evenals het aanbeeld het geluid van de hamerslag weerkaatst of doet weerschallen, zo is dit andere water het echo (de weerschall) van het eerste; het zegt, het predikt, het doet geheel hetzelfde, *dit water is het water van de Doop*, dat naar zijn bestemming gaan moet over alle volken. Dit water het ging over u heen, kinderen! Het ging over u heen, volwassenen! En het blijft op u! En zo ontzettend als de werking was van het water van de zondvloed, zo ontzettend is de werking van dit water, wanneer men niet in de Ark, die God gebouwd heeft, zijn toevlucht heeft genomen, wanneer men niet gezonken is door het geloof op de enige grond des behoude, de eeuwige Rots der zaligheid. Dit water der Doops is een water der genade, een water der verlossing, der zaligheid. O zeker! dit water behoudt u nu, maar wanneer? Niet dan, als u hetzelfde alleen maar beschouwt als een zaak van gewoonte of als een zaak, waarbij u met uw kinderen de Heere als 't ware toegewijd wordt. O, bij zo'n mening, die wel bij de meeste mensen heerst, of bij de mening, dat daarbij maar de vuiligheid van het vlees of enkel de zondige Adamsnatuur afgewassen wordt, is het water van de Doop geen ander water dan van de zondvloed; duizenden en duizenden zullen zo in dit water hun dood vinden! Nee, het water des Doops is tegelijk een water des toorns, een water, waarin alles zal geworpen worden, zodat het gestorven, weggedaan zij voor het Aangezicht van Dien, voor wie alle vlees zijn weg bedorven heeft; en zo moet het u daarom te doen zijn, dat u dit verstaat en het oordeel van dit water ter hart neemt, dat u met uw zaad Christus gevonden hebt, dan gaat het met Hém in het water in, maar ... zal het dan zo "met het sterven in het water" uit en gedaan zijn?

Nee, nee, wat de Heere Christus heeft, dat moet uit dit water weer uit, dat moet door dit water heen en met Hém gered zijn, met Hem tot het leven gekomen zijn! Zie, juist het water des toorns, het water waarin de oude mens met al zijn leven, de oude mens met al zijn gerechtigheid, wijsheid en kracht ten onder gaat, juist het water waarin men de dood der verstikking sterft, het water des tijdens, der verdrukkingen, waardoor men naar het vlees wordt gedood, juist dit water redt ook, het behoudt door de opstanding van Jezus Christus. Gods volk, in Hem bevonden, komt met Christus door het water heen, uit het water des toorns en des doods op; Christus neemt toorn en dood er uit weg. Hij blijft bij de Zijnen en komt met hen er uit. Dat is de waarheid van dit water voor het geloof, hetwelk God werkt.

En sedert Christus opgevaren is ten hemel en Hem de engelen en de overheden en machten onderworpen zijn, wat kan er dan nog zijn, dat in staat ware dengene, die gelooft, dood in het water onder te houden? Nee, met die moet het door het water heen en uit het water uit, in de hemel in! de engelen moeten hier dienst doen; zij moeten de geweldhebbers, die willen tegenhouden, neerstorten, en de krachten, die willen vasthouden, verbranden als vlas bij het vuur, want: Christus is hier, Hij is gezeten aan de Rechterhand Gods, Hem is in handen gegeven alle macht.

Dit predik ik u evenwel, geliefde broeders, en houd u voor, wat het water des Doops is, opdat u ten allen tijde op dit water terugziet. Bedenkt wel: Christus was en is met Zijn Geest en Zijn Bloed in dit water, wat van toorn en ondergang daarin is, dat heeft Hij op Zich genomen, zodat voor ons, die geloven, alle redding en zaligheid aanwezig is door dit water heen. Dit heeft Hij aan u en uw zaad in de Doop verzegeld. En dit zegel zal de duivel niet verbreken. Zo zij ulieden dan dit water een rechtsgrond en bodem, om met een goed geweten dat is, met een geweten, hetwelk goed gemaakt is voor God door de heiliging des Geestes, om gehoorzaam te zijn aan het geloof en besprengd te worden met het Bloed van Jezus Christus naar het voornemen Gods, tot God uw harten op te heffen, tot de Troon der genade te gaan en aldaar te vragen, en na elk verkregen antwoord, bij elke nieuwe nood aldaar weer opnieuw te vragen, te bidden, te smeken, ja, te eisen, dat het u moge gelukken en gelukt zijn, tegen de vloed van lijden en droefenis in (hoe dikwijls die ook over u komt en heerst), zo door deze boze wereld en door alle machten der duisternis heen tot God gekomen te zijn, tot wie Christus u gebracht heeft. AMEN